

א שׁוֹבֵי שׁוּבֵי הַשְּׁוֹלְמִית שׁוּבֵי שׁוּבֵי וְנִזְוָה בָּרַךְ מִהַ תְּנַזְּוּ
בַּשְּׁוֹלְמִית כְּמִזְוֹלַת הַמִּזְוָנִים: ב מִהַ יָּפוּ פַעְמִיךָ בְּנַעְלִים
בֵּת זָרִיב זֹמֹקֵי יֶרֶכְיךָ כְּמוֹ זֹלָאִים מַעֲשֵׂה יְדֵי אָמֹן:

זהר שיר השירים

בכמה וכמה אופנים אומר הקדוש ברוך הוא מה יפו פעמיך וגו'

מה יפו פעמיך בנעלים וגו'. כאשר השכינה היא עומדת על ישראל, וישראל הם הרגלים שעליהן עומדת השכינה בגלות, משבחה אותה הקדוש ברוך הוא בהם ואומר מה יפו פעמיך בנעלים, ועוד מה יפו פעמיך בנעלים, כשישראל היו מקיימים מצות ראייה ג' פעמים בשנה, ועוד מה יפו פעמיך בנעלים, בזמן שעמדו ישראל על הר סיני, שעליהם נאמר (זכרי' יד) ועמדו רגליו ביום ההוא, ועוד מה יפו פעמיך בנעלים, כשישראל עומדים בראש השנה וביום הדין בתפלה, הקדוש ברוך הוא עומד בשבילם מכסא הדין ויושב על כסא רחמים, בזמן שישראל עומדים עם השכינה בגלות וסובלים עליה כמה עונשין וכמה יסורין ואומרים (תהלים מד) כי עליך הורגנו כל היום נחשבנו כצאן טבחה: (תיקוני זוהר תיקון ח"י)

ודעת יראת ה' היא אוצרו, מקרא זה ביארו החברים, אבל הרי למדנו כל אדם העוסק בתורה בעולם הזה, וזוכה לקבוע עתים לה צריך להיות באמונה, שהרצון שלו יתכוון להקדוש ברוך הוא, יתכוון לשם שמים^{רל"ח} לפי שהאמונה לזה תתכוון, חוסן ישועות, להכליל רחמים בדין, חכמה ודעת, אלה השנים שרוים זה על זה, (זה ממיר ונעלם להשרות זה על זה) יראת ה' היא אוצרו, אוצרו של כל אלה, לפי שזאת יראת ה' נאספים בה כל אותן הנחלים, והיא נעשית אוצר לכלם^{רל"ח} וכאשר יוצאים ממנה כל אותן האוצרות היא מוציאתם בחשבון, מניין, שכתוב עיניך ברכות בחשבון, בחשבון ודאי תעשה ותוציא אותן בריכות מים ותשקה לכל, ותשגיח להוציא הכל בחשבון, ועל כן נקראת אמונה, ובכל נקראת אמונה, וזה נתבאר: (זוהר חלק ב-רכג.)

חשבונות של המלכות למי להשפיע

אמר רבי יוסא כתוב (קהלת ז) אחת לאחת למצוא חשבון, חשבון הגימטריאות שקיימות בהלבנה באיזו מדרגות שלה הם, נפל מקרא זה בפיו, שכתוב עיניך ברכות בחשבון על שער בת רבים, אלו העינים

קביעת עתים לעסוק בתורה לשם שמים

עיניך ברכות בחשבון על שער בת רבים. פתח רבי יוסא ואמר, כתוב (ישעי' לג) והיה אמונת עתיך חסן ישועת חכמת

זיו זוהר

פירוש שכונתה ורצונה היא להתייחד עם קודשא בריך הוא דהיינו התפארת.
רלו. יראת ה' נקראת המלכות ובה נאספים כל מיני השפעות מכל הנחלים, היינו מספירת העליונות.

רלה. פירוש שדורש אמונת עתך שהעתים לתורה יהיו בשביל תקון השכינה שנקראת אמונה על ידי שילמוד בכונה לייחד קודשא בריך הוא ושכינתיה, וזהו לשם שמים, כי ש"ם היינו מלכות, ושמים היינו תפארת, לפי שהאמונה דהיינו מלכות להכי אתכוון,